

[Indenrigsministeren.]

fandt Tilslutning fra nogen anden Side end Forslagsstillereis eget Parti. Hvis det ærede Medlem vil gentage dette her i Tinget, kan jeg i og for sig intet finde at indvende derimod. Maaske vil det ærede Medlem — jeg maatte opfatte en af hans Bemærkninger saaledes — paa et enkelt Punkt ændre den Opfattelse, der fandt Udtryk i Ændringsforslaget i det høje Folketing, og vi kan jo da tale om Sagen. Den Begrundelse, som jeg fremførte i Folketinget for ikke at kunne tiltræde det af det radikale Venstre stillede Ændringsforslag, agter jeg ogsaa at fremføre overfor det ærede Medlems, hvis Forslaget fremkommer her i Tinget, og den er efter min Opfattelse afgørende i denne Sag, i hvilken det radikale Venstre faktisk har forsømt sin Besørgelsestid helt og fuldt. Denne var nemlig inde paa det Tidspunkt i 1924, da vi behandlede den kommunale Valglov, og da Spørgsmaalet var rejst om, hvilke Valgretsbestigelser der skulde opstilles saavel til de sogne- og bykommunale Raad som til Amtsraadene. Men da havde det radikale Venstre ingen Interesse for denne Sag, da lod man det konservative Folkeparti stille sine Forslag uden at støtte dem, og det er da efter min Mening flere Postdage for sent, dette fremkommer, og besynderligt, at det fremkommer i Forbindelse med en Side af den kommunale Skattelovgivning, som i Virkeligheden har en minimal Tilknytning til den Side af Sagen, som det radikale Venstre beskæftiger sig med.

Jeg takker for den Tilslutning, som Lovforslaget har faaet fra to Partiers Side, og haaber paa en velvillig, men ogsaa en hurtig Behandling, saaledes at Rigsdagens Stilling til dette Lovforslag endeligt kan blive taget i indeværende Rigsdagssamling.

Ludvig Christensen: De Aftaler, jeg for nævnte der kan være truffet mellem Skatteyderne og Skattevæsenet i Fjor, er naturligvis ikke truffet for en Periode frem i Tiden, men der kan meget vel være truffet Aftaler i Fjor mellem Skatteyder og Skattevæsen, som ikke vilde være blevet truffet, hvis den paagældende Skatteyder havde været klar over, at han ved at modtage en Eftergivelse vilde udsætte sig for ved en ændret Valglov at miste sin Valgret til det kommende kommunale Valg, og man har paa det Omraade faktisk givet Loven tilbagevirkende Kraft, saaledes at de paagældende ikke er i Stand til at rehabilitere sig med Hensyn til deres kommunale Valgret.

Dernæst er det vel et Spørgsmaal, om det er saadan helt berettiget, at den højtærede Minister karakteriserer et Partis Ordfører i det andet høje Ting saaledes, at han holder Taler i „Romanstil“. Der kan jo altid være Spørgsmaal om, hvem der taler i Romanstil. Naar man siger, at det ikke er Smaafolk, der skal rammes igennem denne Lov, ja, undskyld Hr. Minister, saa taler man ogsaa i Romanstil. For mig og alle mine Partifæller baade i det andet høje Ting og i dette Ting har der ikke været nogen som helst Tvivl om, at der var en ganske bestemt Hensigt — og slet ikke den Hensigt, som Flertalspartiernes Ordførere gav Udtryk for — med det Lovforslag, der blev forelagt her. Hele Begrundelsen for det oprindelige private Lovforslag gik saa ganske afgjort ud paa at afskaffe kommunale Vælgere, ikke paa noget som helst andet, og den gik ud paa at afskaffe en ganske bestemt Klasse af Vælgere, nemlig dem, der er inde under de vanskeligste Vilkaar. Derfor har jeg maaske Lov til at sige, at det er Romanstil, naar det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) og den højtærede Indenrigsminister staar her og taler om dem, som betaler 2 Kr. om Aaret i Skat, og naar det nedsættes med $\frac{2}{3}$, er der ingen, der ikke er i Stand til at betale. Enhver ved, at det ikke er dem, der særlig rammes, nej, det er de mange, mange Tusinder af Arbejdere og andre, som er underkastet de stærke Konjunktursvingninger, hvis Indtægter har ligget mellem 3 500 og 4 000 Kr., og hvis Skat jo er noget helt andet end de — undskyld, Romanbeløb, som blev nævnt før. Det er dem, der er stillet i en saadan Situation, at de vil blive afskaaret fra i mange, mange Tilfælde at kunne klare deres kommunale Skat og blive tvunget til paa Grund af Forholdene at tage saa store Nedsættelser, at de ikke kan bevare den kommunale Valgret, og det er der en ganske bestemt Tendens til i det foreliggende Forslag.

Den højtærede Indenrigsminister vil jo gerne hævde, at vi har faaet Besked om, hvorfor Lovforslaget er fremsat. Jeg har tidligere hørt dette om Forespørgselen i det andet høje Ting i 1925 og om det Cirkulære, den daværende Indenrigsminister udsendte. Men jeg har ogsaa hørt — og det er jo rigtigt —, at det Cirkulære, den daværende Indenrigsminister udsendte, var Ord til andet det samme, som en tidligere Indenrigsminister, som ogsaa nu er Indenrigsminister, udsendte. Der var altsaa ikke i 1925 af den daværende Indenrigsminister